

پیام دو

مسیح به عنوان آزادکننده

و به عنوان آن که ما را بیش از فاتحان می سازد

خواندن متون مقدس: رومیان ۸: ۲، ۳۱-۳۹

۱. ما می توانیم توسط قانون روح حیات، مسیح را به عنوان آزادکننده خود تجربه کنیم، از او مسرت ببریم، و او را ابراز نماییم - رومیان ۸: ۲:

آ. مسرت قانون روح حیات در رومیان ۸ ما را وارد واقعیت بدن مسیح در رومیان ۱۲ می کند؛ این قانون همانطور که ما در بدن و برای بدن زندگی می کنیم، در درون ما عمل می کند - ۸: ۲، ۲۸-۲۹؛ ۱۲: ۱-۲، ۱۱؛ فیلیپیان ۱: ۱۹.

ب. هر حیات یک قانون دارد و حتی یک قانون است. حیات خدا، بالاترین حیات است، و قانون این حیات، بالاترین قانون است - ر.ک. یوحنا ۱: ۴-۵؛ ۱۲: ۲۴؛ ۱۴: ۱۴؛ ۱۰: ۱۰؛ ۱۰: ۱۰؛ ۱ قرنیتیان ۱۵: ۴۵.

پ. خدای سه یکتا از طریق مجسم شدن، مصلوب شدن، رستاخیز و صعود فرآیند شده است تا تبدیل شود به قانون روح حیات که در روح ما به عنوان یک قانون «علمی»، یک اصل خودکار، نصب شده است؛ این یکی از بزرگترین کشفیات، حتی بازیابی ها، در اقتصاد خداست - رومیان ۸: ۳-۲، ۱۱، ۳۴، ۱۶.

ت. قانون روح حیات، قدرت خود بخود حیات الهی است؛ این مشخصه طبیعی و عملکرد درون زاد و خودکار حیات الهی است - آ. ۲؛ فیلیپیان ۲: ۱۳؛ حزقیال ۳۶: ۲۶-۲۷؛ امثال ۳۰: ۱۸-۱۹؛ اشعیا ۴۰: ۲۸-۳۱؛ عبرانیان ۱۲: ۲؛ فیلیپیان ۴: ۱۳؛ کولسیان ۱: ۲۸-۲۹.

ث. در حالی که ما در تماس با خداوند باقی مانده، در ارتباط با خداوند اقامت می کنیم، قانون روح حیات به طور خودکار، خود بخود و بی دردسر کار می کند:

۱. ما باید از کشمکش و تقلای خود دست برداریم - غلاطیان ۲: ۲۰؛ رومیان ۷: ۱۵-۲۰:

(آ) اگر ندیده باشیم که گناه یک قانون است و اراده ما هرگز نمی تواند بر این قانون غلبه کند، در رومیان ۷ گرفتار شده ایم؛ ما هرگز به رومیان ۸ نخواهیم رسید.

(ب) پولس دوباره و دوباره اراده کرد، ولی نتیجه فقط شکست مکرر بود. بهترین کاری که انسان می تواند انجام دهد، تصمیم گیری است - ۷: ۱۸.

(پ) وقتی گناه در درون ما خفته است، صرفاً گناه است، ولی وقتی که با خواست ما برای انجام کار خوب برانگیخته می شود، به «شر» تبدیل می شود - «لهذا این شریعت را می یابم که وقتی که می خواهم نیکویی کنم بدی نزد من حاضر است» - آ. ۲۱.

(ت) به جای اراده کردن، ما باید ذهن خود را بر روح قرار داده و بر طبق روح گام برداریم - ۸: ۶، ۴؛ فیلیپیان ۲: ۱۳.

۲. ما باید با خدای ساکن در درون، نصب شده، اتوماتیک، و عمل کننده درونی، توسط دعا و داشتن روحی وابسته همکاری کرده، در نتیجه مشارکتمان را با خداوند حیات و خداوند کار حفظ کنیم - ۱ تسالونیکیان ۵: ۱۷؛ افسسیان ۶: ۱۷-۱۸.

۳. ما باید مراقب حس حیات در روح خود باشیم تا در مشارکت حیات، جریان حیات الهی، برای عملکرد قانون روح حیات، باقی بمانیم - رومیان ۸: ۶، ۱۶؛ ۱ یوحنا ۱: ۲-۳، ۶-۷.

ج. کل کلید زندگی و خدمت کردن ما در بدن مسیح، قانون روح حیات است که در درونمان عمل می کند:

۱. قانون روح حیات ما را در حیات، طبیعت، و ابراز، ولی نه در خدایی، خدا می سازد و ما را به صورت پسر نخست زاده خدا شکل می دهد تا بتوانیم ابراز جمعی او شویم - رومیان ۸: ۲، ۲۹.

۲. قانون روح حیات ما را اعضای بدن مسیح با انواع عملکردها می سازد - افسسیان ۴: ۱۱-۱۲، ۱۶. چ. ما می توانیم از راههای زیر با خدای سه یکتای عمل کننده درونی به عنوان قانون روح حیات، توسط «روشن کردن» این قانون، همکاری کنیم:

۱. ما باید طبق روح گام برداریم - در روح زندگی کنیم - رومیان ۸: ۴، ر.ک. مزامیر ۲۳: ۳: (آ) رمز تجربه کردن مسیح، بودن در آن کسی است که به ما نیروی انجام همه چیز را می دهد، و رمز بودن در او، بودن در روحمان است - فیلیپیان ۴: ۱۲-۱۳، ۲۳. (ب) عملی بودن زیستن در مسیح برای ما این است که در روحمان زندگی کنیم. در کتاب رومیان، پولس رسول تأکید می کند که هر چه هستیم (۲: ۲۹؛ ۸: ۵-۶، ۹)، هر چه داریم (آ.آ. ۱۰، ۱۶)، و هر کاری که نسبت به خدا انجام می دهیم (۱: ۹؛ ۷: ۶؛ ۸: ۴، ۱۳؛ ۱۲: ۱۱) باید در روحمان باشد:

(۱) برای زیستن در روحمان، ما باید زمان صرف کنیم تا بر خداوند بنگریم، برای مشارکت با عیسی، دعا کنیم، در چهره او غوطه ور شویم، از زیبایی او اشباع شویم، و ممتازی او را بدرخشانیم - ۲ قرن تیان ۳: ۱۶، ۱۸؛ مزامیر ۲۷: ۴؛ ر.ک. متی ۶: ۶؛ ۱۴: ۲۳؛ خروج ۳۳: ۱۱؛ ۴: ۳۴؛ زیرنویس ۲. (۲) برای زیستن در روحمان، ما باید بی وقفه دعا کنیم - ۱ تسالونیکیان ۵: ۱۷؛ ر.ک. یوحنا ۲۰: ۲۲؛ مراثی ۳: ۵۵-۵۶؛ رومیان ۱۰: ۱۲-۱۳. (۳) برای زیستن در روحمان، ما باید در مشارکت حیات الهی باقی بمانیم تا در نور الهی گام برداریم - ۱ یوحنا ۱: ۲-۳، ۶-۷.

۲. ما می توانیم به امور روح اهمیت دهیم - ذهنمان را بر روح قرار دهیم - رومیان ۸: ۵-۶: (آ) ما باید به روحمان توجه کرده و به حس روح خود توجه کنیم، تا روح را غمگین نکنیم و روح را خاموش نکنیم - ملکی ۲: ۱۵-۱۶؛ افسسیان ۴: ۳۰؛ ۱ تسالونیکیان ۵: ۱۹. (ب) ما می توانیم ذهن خود را با قرار دادن ذهنمان بر سخنان خدا، که روح و حیات هستند، بر روح قرار دهیم - یوحنا ۶: ۶۳؛ اشعیا ۵۵: ۸-۱۱. (پ) قرار دادن ذهنمان بر روح، اهمیت دادن به امور روح، همچنین یک بودن با خداوند برای مراقبت از کلیسا با تمام مقدسان در اجزای درونی مسیح عیسی است - فیلیپیان ۲: ۲۱؛ ۸: ۸.

۳. ما می توانیم اعمال بدنمان را توسط روح بگشیم - رومیان ۸: ۱۳؛ زکریا ۴: ۶؛ غلاطیان ۵: ۱۶: (آ) ما باید به روح اجازه دهیم در درون وجودمان سکونت گزیند و مستقر شود - رومیان ۸: ۹، ۱۱.

(ب) ما باید در زندگی کلیسایی باقی بمانیم، جایی که خدای صلح و آرامش، شیطان را زیر پاهای ما له خواهد کرد - ۱۶: ۲۰؛ ۱۲: ۱-۲، ۱۱.

۴. ما می توانیم به عنوان پسران خدا، توسط روح هدایت [رهبری] شویم - ۸: ۱۴: (آ) هدایت شدن توسط روح، مراقبت از مسح درونی، حرکت و کار روح مرکب ساکن در درون است - ۱ یوحنا ۲: ۲۰، ۲۷.

(ب) هدایت شدن توسط روح، مراقبت از استراحت در روحمان است، که به عنوان یک اسیر در صفوف مظفرانه مسیح هدایت شویم - ۲ قرن تیان ۲: ۱۲-۱۴؛ ۷: ۵-۶.

۵. ما می توانیم در روح مقام پسری، نزد پدر ندا کنیم - رومیان ۸: ۱۵؛ غلاطیان ۴: ۶: (آ) وقتی ندا می کنیم «آبا [بابا]، پدر!» (رومیان ۸: ۱۵)، «همان روح بر روحهای ما شهادت می دهد که فرزندان خدا هستیم» (آ.آ. ۱۶).

(ب) ندا کردن «آبا، پدر!» ابرازگر شیرینی رابطه صمیمی ما با خدایمان است - ر.ک. متی ۱۸: ۳.

۶. ما می توانیم در روح شفاعت کننده برای مقام پسری کامل خود، که بازخريد بدنمان است، ناله برآوریم - رومیان ۸: ۲۳، ۲۶-۲۷:

(آ) در ناله های ما روح نیز ناله کرده، برای ما شفاعت می کند.
(ب) روح شفاعت کننده برای ما دعا می کند تا به صورت مسیح به عنوان پسر نخست زاده خدا همشکل شویم - آ. ۲۸-۲۹.

۲. ما می توانیم مسیح را به عنوان آن که ما را بیش از فاتحان می سازد تجربه کرده، از او مسرت ببریم، و او را ابراز کنیم - آ. ۳۷:

آ. ما می توانیم عاشق خدا باشیم و توسط عشق مسیح فرو گرفته شده، محصور شویم، و انگیزه یافته، مجبور، وادار، و به پیش رانده شویم تا در همه چیز بیش از فاتح شویم - آ. ۳۱-۳۹:

۱. با عشق به خدا، ما در تمام غنای موجود در خدا شرکت می کنیم - ۱ قرن ۲: ۹-۱۰؛ ر. ک. ۲ تیموتائوس ۳: ۲-۴.

۲. ما باید توسط عشق مسیح فرو گرفته شویم تا با مسیح به عنوان عشقمان، عاشق خدا و مقدسان باشیم - ۲ قرن ۲: ۵: ۱۴.

ب. «هرگاه خدا با ما است کیست به ضد ما؟» - رومیان ۸: ۳۱؛ ارمیا ۳۱: ۳۱-۳۴؛ عبرانیان ۸: ۸-۱۰:

۱. «و عهد جاودانی با ایشان خواهم بست که از احسان نمودن به ایشان برنخواهم گشت و ترس خود را در دل ایشان خواهم نهاد تا از من دوری نورزند. و از احسان نمودن به ایشان مسرور خواهم شد و ایشان را براستی و به تمامی دل و جان خود در این زمین غرس خواهم نمود» - ارمیا ۳۲: ۴۰-۴۱.

۲. این عهد جاودان، عهد جدید است؛ با این عهد است که خدا از ما رویگردان نخواهد بود و ما را در مسیح، سرزمین نیکوی ما، خواهد کاشت، و مسیح در تمام جوانبش توسط ما خریداری خواهد شد، یعنی از طریق پرداخت بهای فراموش کردن آنچه در عقب است و پیگیری مسیح، او را کسب خواهیم کرد - آ. ۴۰-۴۴؛ فیلیپیان ۳: ۸-۱۴.

پ. خدا آزادانه همه چیز را با مسیح به ما می دهد. هر چیز، هر شخص، و هر موقعیتی از آن ما، کسانی که عاشقش هستیم، برای کامل شدن ما است - رومیان ۸: ۲۸، ۳۲؛ ۱ قرن ۲: ۳: ۲۱-۲۲.

ت. مسیح که برای ما مرد و برخاسته شده است، در دست راست خدا برای ما شفاعت می کند - رومیان ۸: ۳۴:

۱. در آیه ۳۴ مسیح در دست راست خداست، اما در آیه ۱۰ مسیح اکنون در ما، در روحمان است - ۲ تیموتائوس ۴: ۲۲؛ ر. ک. یوحنا ۱: ۵۱؛ پیدایش ۲۸: ۱۱-۲۲.

۲. در رومیان ۸: ۳۴ این مسیح است که برای ما شفاعت می کند، اما در آیه ۲۶ این روح است که برای ما شفاعت می کند:

(آ) اینها دو شفیع نیستند، بلکه یکی هستند، [یعنی] خداوند روح - ۲ قرن ۲: ۳: ۱۸.

(ب) او از دو طرف برای ما شفاعت می کند: در یک طرف، این آن روح در ماست، که احتمالاً شفاعت را برای ما آغاز می کند؛ در طرف دیگر، خداوند مسیح در دست راست خداست، که احتمالاً شفاعت را برای ما به کمال می رساند، که باید عمدتاً همشکل شدن ما به صورت او و آورده شدنمان به درون جلال او باشد.

ث. هیچ رنجی، از جمله مصیبت، عذاب، آزار، قحطی، برهنگی، خطر، و یا شمشیر، نمی تواند ما را از عشق مسیح جدا کند - رومیان ۸: ۳۵.

ج. در تمام رنجها ما از طریق مسیح که عاشقمان بود بیش از فاتح می شویم - آ. ۳۷:

۱. به دلیل عشق تغییر ناپذیر خدا برای ما و این امر مسلم که مسیح همه کار را از جانب ما به انجام رسانده است، نه مصیبت و نه آزار می تواند ما را سرکوب کند یا شکست دهد؛ بلکه در همه این امور ما از طریق او که عاشقمان بود بیش از فاتح می شویم.

۲. عشق خدا، منشأ نجات جاودان اوست؛ این عشق که هیچ چیز نمی تواند ما را از آن جدا کند، در مسیح است و از طریق روح القدس در دلهای ما ریخته شده است - آ. ۳۸-۳۹؛ ۵: ۵؛ ارمیا ۳۱: ۳.

۳. عشق خدا در نجات خدا، عشق مسیح شده است، که بسیاری کارهای شگرف از طریق فیض مسیح برای ما انجام می دهد تا وقتی که نجات کامل خدا در ما به انجام رسد - رومیان ۸: ۳۵؛ هوشع ۴: ۱۱.
۴. این چیزهای شگرف، دشمن خدا را تحریک می کند که با انواع فجایع به ما حمله کند، ولی به دلیل واکنش ما به عشق خدا در مسیح، این حملات برای ما منافع شده اند؛ از این جهت، ما در تمام غم ها و فجایع خود، بیش از فاتح هستیم - رومیان ۸: ۳۵-۳۷، ۲۸.